

H L A S MUČEDNÍKŮ

ČLEN
MEZINÁRODNÍ
KŘESŤANSKÉ
ASOCIACE
ICA

MUČEDNÍCI KŘESŤANSKÉ VÍRY /SKRYTÉ KAMENY V NAŠICH ZÁKLADECH/ SIMEON (4. STOLETÍ)

Když počet křesťanů v Persii začal růst a začala se formovat církve i se svými představenými, mágové, kteří se považovali za strážce perského náboženství, začali být velmi nervózní. Předstoupili před tehdejšího perského krále Sapora a vznesli obvinění proti Simeonovi, který byl tehdy arcibiskupem dvou královských měst Persie.

Král Sapor těmto obviněním uvěřil a na křesťany nejprve uvalil velké daně, ačkoli věděl, že většina z nich si zvolila dobrovolnou chudobu. Později přikázal křesťanské kněze a ty, kdo řídili bohoslužby, pobít mečem. Kostely byly zničeny, majetek propadl královské pokladnici a Simeon byl uvržen do žaláře jako zrádce království a perského náboženství.

Řetězy spoutaný Simeon pak byl předveden před krále. Když král vydal rozkaz, aby ho dali na mučidla, neprojevil Simeon ani strach ani neprosil krále o milost. Rozhořčený král se také Simeona zeptal, proč se před ním nepoklonil, jak to činil dříve. Simeon odpověděl: „Dříve mě také nevedli v řetězech, abych měl před tebou zapřít pravdu Boží, a proto jsem se tehdy nezdráhal vzdát obvyklou poctu královské hodnosti, ale nyní bych to neučinil v přesvědčení; neboť já zde stojím, abych hájil zbožnost...“

Když Simeon dokončil svou řeč, král požádal Simeona o náležitou poctu a přikázal mu, aby uctíval slunce. Pokud by se Simeon vzepřel, pohrozil Sapor, že vztáhne ruku na všechny křesťany. Ale Simeon ve svém přesvědčení setrval a odmítl uctívat jak krále, tak slunce. Proto král rozhodl, aby ho opět v řetězech odvedli.

Následující den se Simeon dověděl, že král nechal stít dokonce svého někdejšího pěstouna, neboť i on

I 2005

*Pamatujte na vězně,
jako byste byli
uvězněni s nimi;
pamatujte na ty,
kdo trpí, vždyť i vás
může potkat utrpení.*

pokračování na str. 1

ŽIDŮM 13,3

NAKLADATELSTVÍ STEFANOS NABÍZÍ:

- Rasooli & Allan – *Lékař z Kurdistánu*
Příběh o obrácení muslimského mullaha.
A5, 134 stran, cena 67 Kč.
- Richard Wurmbrand – *Vítězná víra*
Inspirující čtení na téma křesťanské víry a svědectví. 12×18 cm, 176 stran, cena 110 Kč.
- Ken Anderson – *Smělý jako beránek*
Životní příběh známého čínského křesťanského disidenta. A6, 170 stran, váz. 127 Kč.
- Pavel Rejchrt – *Dvanáct kázání*
Sbírka kázání českého malíře, básníka a literáta z posledních deseti let, ve kterých se autor zamýšlí nad duchovní situací současného křesťanstva i společnosti.
Váz. brožura, 14×19 cm, 96 stran, 137 Kč.
- John Bunyan – *Milost přehojná*
Duchovní autobiografie Johna Bunyana.
11,5×17,5 cm, 192 stran, cena 147 Kč.
- John R. Weinlick – *Hrabě Zinzendorf*
Životní příběh hraběte Mikuláše Ludvíka Zinzendorfa, nejvýznamnějšího představitele Obnovené Jednoty bratrské. Vázaná brožura, 12×19 cm, 232 stran, cena 165 Kč.
- Hermann Hartfeld – *Víra navzdory KGB*
Autentické vyprávění o pronásledování křesťanů v Sovětském svazu v šedesátých letech.
12×19 cm, 304 stran, cena 167 Kč.
- Richard Wurmbrand – *Kristus na židovské cestě*
Autor – sám židovského původu – uvažuje na židovské téma.
12×18 cm, 248 stran, cena 165 Kč.
- Sam Wellman – *William Carey*
Kniha o životě anglického misionáře v Indii.
Vázaná brožura, 12×19 cm, 160 stran, cena 157 Kč.
- Milena Kolmanová – *Kruh z maličkých*
Povídky evangelické spisovatelky z prostředí lyrické jihočeské krajiny z období válečných a poválečných let. Vázaná, 11,5×17,5 cm, 160 stran, cena 137 Kč.
- Mike Fearon – *Martin Luther*
Beletrizovaná biografie jedné z klíčových postav historie křesťanství.
Vázaná brožura, 12 × 19 cm, 112 stran, cena 155 Kč.
- Anatolij Granovskij – *Byl jsem agentem NKVD*
Memoáry agenta sovětské tajné služby, působícího krátce také v poválečném Československu.
Vázaná s přebalem, 12×19 cm, 288 stran, cena 235 Kč.
- Tom White – *Akce Kuba*
Po sedmnácti měsících vězení na Kubě vypráví autor vzrušující příběh církve trpící za „třtinovou oponou“.
A6, 230 stran, cena 73 Kč.
- Darlene Deiblerová-Roseová – *Ve stínu vycházejícího slunce*
Podivuhodný příběh americké misionářky v japonském zajetí za druhé světové války.
Vázaná s přebalem, 12×19 cm, 288 str., cena 238 Kč.
- Richard Wurmbrand – *Vězeňské zdi kdyby promluvíly*
Autorova kázání, sestavená na samovazbě, která jsou pozoruhodným a jedinečným dokumentem o hlubinách křesťanské víry uprostřed nelidského teroru a zoufalství.
Vázaná, 12×18 cm, 136 stran, cena 175 Kč.

Nabízené knihy z nakladatelství STEFANOS si můžete objednat na naší adrese, uvedené na zadní straně obálky. Poštovné ani balné není účtováno.

Richard Wurmbrand napsal...

BŮH JE SOUŽEN (Izajáš 53,4)

„Pavel, z Boží vůle
apoštol Ježíše
Krista“
(EFEZSKÝM 1,1)

Naši milovaní!

Když byl Pavel povolán za apoštola, řekl: „Půjdu k pohanům“ (Skutky 18,6), aniž tužil, že existují tisíce národů a kmenů. Jak mohl naplnit takový úkol s onou malou skupinkou věřících, kteří mu pomáhali?

My, kteří se podííme na práci misie Hlas mučedníků, jsme přesvědčeni, že nás Bůh povolal evangelizovat komunistický svět, pomáhat pronásledovaným a získávat s láskou pro Krista i pronásledovatele.

Když jsme s touto prací započali, nevěděli jsme, jak velký tento svět je. Odešel jsem z Rumunska, země izolované komunismem od zbytku světa. Navíc jsem ještě strávil čtrnáct let ve vězení.

Společně s bratry ve víře, kteří se ke mně a k mé představě o této misii připojili srdcem i duší, jsme si zpočátku neuvědomovali, v kolika zemích bychom vlastně měli pracovat: Sovětský svaz, Čína, Vietnam, Laos, Kambodža, země východní Evropy, Kuba, Etiopie, Mozambik, Angola a další africké země, které byly zasaženy komunismem.

Nyní, když některé z těchto zemí již nabyly svobody, jsme se zprvu domnívali, že bychom se v nich měli přestat angažovat, ale

pokračování z 1. str. obálky

odmítl uctívat slunce a obrátil se k pravému Bohu. Král nakonec vydal rozkaz stít samotného Simeona a spolu s ním i stovky dalších vězňů křesťanů.

Simeon byl sám očitým svědkem popravy mnoha svých spoluvěřících, kteří spravovali církev. Když vedli odsouzené na popravě, přistoupil k nim vrchní mág a žádal je, aby ušetřili své životy a byli povolní k náboženství krále a vzdali poctu slunci. Ale protože nikdo této žádosti nevyhověl, začalo se s popravami. Simeon stál při těch, které zabíjeli a posiloval je. Volal na ně, že zemřít pro Boha je největším štěstím. Všichni křesťané šli ochotně zemřít. Nakonec došla řada také na Simeona, aby se konečně setkal se svým jediným Králem – Kristem.

Starověká Persie se nacházela tam, kde v našich dnech leží Irán. Tam jsou i dnes odvážní křesťané pro víru v Krista zatýkáni a vězněni.

– Z knihy *Ecclesiastical History*

■ Etiopie

VYPOVĚZENÍ EVANGELIKÁLŮ

Nedávno navštívil americkou kancelář Hlasu mučedníků jeden náš kontaktní pracovník z řad etiopských křesťanů. Přinesl z této země zprávy o hrubém pronásledování evangelikálních křesťanů. Tito křesťané jsou zde vystaveni perzekuci na dvou frontách. Je to na jedné straně islám, který vyznává 35% tamní populace a toto procento se stále zvětšuje. Na druhé straně je to však i pravoslavná církev, jejíž příslušníci ve svém náboženském praktikování vesměs všelijak kombinují křesťanství, judaismus, spiritismus a kmenová náboženství.

Náš kontaktní pracovník nám sdělil, že pokud by se někdo z pravoslavné církve rozhodl připojit k některému z evangelikálních sborů, předvolali by si ho starší a naléhali by na něho, aby se „vrátil k víře“ a nechal se zase překřtít jako vyznavač pravoslaví. Pokud by odmítl, pak dostanou jeho rodinní příslušníci příkaz vyhnat ho z domu. Pokud by odmítl, bude celá rodina z církve vyloučena.

Křesťané, kteří byli takto z církve exkomunikováni, již nesmějí vstoupit do pravoslavného chrámu a nesmějí se účastnit ani pravoslavného pohřbu nebo svatby. Náš kontaktní pracovník nám vyprávěl o jedné ženě, kterou dokonce na pohřbu zmlátili, protože se rozneslo, že se stala evangelikální křesťankou.

Evangelikálové v Etiopii jsou svým okolím natolik ostrakizováni, že si jejich dům nedovolí navštívit nikdo jiný než opět evangelikální křesťan. Muslimové a pravoslavní věří, že jsou evangelikálové prokletí. Tamní vyznavači pravoslaví by dokonce nešli stejnou cestou, po které šel předtím evangelikál, dokud by nepřišel pravoslavný kněz a cestu by neposvětil a neodstranil z ní prokletí.

Modlete se, aby etiopští křesťané zůstali věrni Kristu i navzdory tlaku svých rodin i celé společnosti. Hlas mučedníků pomáhá tamním křesťanům jak tiskem křesťanské literatury, tak pořádáním biblických kursů a podporováním dalších projektů.
– *Hlas mučedníků*, USA, únor 2005

■ Čína

POKĀTĚNO SEDM SET NOVÝCH VĚŘÍCÍCH

Počet křesťanů v Číně nadále roste a to i přesto, že věřit v Krista je v této zemi nebezpečné. 7. srpna minulého roku vykonal pastor Allen

teď vidím, že naše povolání je širší, než jsem se zprvu domníval.

Vyvstala otázka: „Proč pomáhat pouze křesťanům žijícím pod jhem komunismu a ne prostě jen pronásledovaným křesťanům bez ohledu na to, kdo jsou jejich perzekutoři?“

POTŘEBUJE BŮH NAŠE UTRPENÍ?

Jistý rumunský otec, jehož syn byl umučen, si položil otázku: „Opravdu Bůh potřeboval, aby bylo pro něho mé dítě umučeno?“

Někteří súdánská rodiče byli trápeni týmiž pochybnostmi: „Může být něco takového Bohu prospěšné? Bude nám to vůbec schopno dítě někdy odpustit? Nestanou se děti pro nějakou zlou zkušenost zahorklými, vzpurnými či dokonce psychicky narušenými?“

Křesťanství zná na tuto otázku odpověď, kterou ti z vás, kteří jste prošli utrpením, budete schopni pochopit.

Ježíš řekl: „Jste bohové“ (Jan 10,34) a zaslubuje, že pokud zvítězíme, budeme s ním sedět na nebeském trůnu společně s Všemohoucím Bohem (Zjevení 3,21).

Radujete se z takové perspektivy? Pak vezte, že je to tentýž trůn, ze kterého byl Syn Boží poslán na zem, aby zde byl ukřižován.

Přáli byste si být vytrženi do nebe? Můžete být – pokud se uvolíte posadit do ohnivého vozu jako Eliáš (2Kr 2,11) a budete vzati k ohnivému trůnu (Zjevení 4,5).

Nejhorší utrpení a obětování toho nejvzácnějšího pro potvrzení pravdy patří k samé podstatě Božství. Krev mučedníků je setbou církve. Církev je natolik svatou institucí, že je hodna oběti i toho nejmilovanějšího.

Lidský rozum to však nedokáže pochopit. Luther rozum označoval za „šelmu“. V náboženství je láska až do krajnosti lepší než rozum. Hebrejské slovo *halal* (chválit) rovněž znamená „zadržet“ a „zešlést“ bláznivou láskou. Budete podobně jako Ježíš a Pavel považováni za lidi, kteří se pominuli na rozumu.

Ale mysl je pro křesťana příliš malá. Proč bychom se jí museli nechat omezovat? V lásce, coby poslední instanci porozumíte, že Bůh

může vám a vašim dát dětem stonásobek toho, co jste zde načas ztratili.

Hleďte společenství jeho utrpení, které bude následováno také účastenstvím na jeho slávě (Filipským 3,10). Každé učení, které hovoří o spasení bez cesty kříže je falešné.

Rumunský křesťan Herbert Bronnmeyer udělal kus dobré misionářské práce v Súdánu. Jeho otec byl členem jedné fašistické organizace, která byla zodpovědná za smrt mnoha nevinných. Herbert se rozhodl, že vylepší otcovu reputaci.

Měli bychom následovat příkladu zbožných rodičů; je však rovněž dobré snažit se odčinit také jejich hříchy.

TAJEMSTVÍ VOZU

Ortodoxní Židé, podobně jako křesťané, věří, že mohou být vytrženi do nebe (které je ovšem pouze pro ně) podle tajné nauky zvané *Maa-se ha-merkava*, „Tajemství vozu“. Tu v Bibli symbolizuje vzor zlatého Božího vozu v Šalamounově chrámu (1. Paralipomenon 28,18). Bůh je očistným ohněm. Pronásledování křesťanů i my všichni ostatní musíme být přečištěni osobním utrpením nebo sdílením utrpení Krista a jeho svatých. Ten vůz je učiněn z ohně.

Židovský soudce Jiftách učinil přísahu, podle které obětoval svou dceru, šťastné tančící dítě, které mu vyšlo naproti, když se vracel z boje. Ale dívka se smrti nebála. Naopak, povzbuzovala svého otce slovy: „Učín se mnou, co jsi vyřkl“ (Soudcům 11,36).

Rovněž některé děti dnešních pronásledovaných křesťanů povzbuzují své rodiče, aby své rodiny obětovali pro Krista; avšak za všech okolností zůstaňme klidní. Máme pevné Boží zaslíbení, že budeme i se svými rodinami spaseni. Pokud by nás Bůh spasil bez našich rodin, porušil by tím své slovo, což nikdy neučiní.

LÉK PROTI DEPRESÍM

Připadají nám příběhy pronásledované církve příliš děsivé? Proč bychom si měli zatěžo-

Yunan se svými spolupracovníky hromadný křest v řece v provincii Che-pej, asi dvě hodiny cesty od Pekingu. Při tomto obřadu bylo pokřtěno více jak sedm set osob.

Pastor Yuan je v Číně známým křesťanským představitelem. Ke Kristu přišel již jako mladík, když hledal odpovědi na základní otázky lidské existence. V té době byl přesvědčen, že existuje pouze materiální svět a že humanismus a vědecký pokrok dokáží postupně odstranit potřebu víry v Boha. Jeho přesvědčení mu přinášelo jen prázdnotu a deprese, a proto začal chápat, že lidská mysl potřebuje víru. Nejprve studoval tradiční čínská náboženství, jako jsou buddhismus a konfucianismus, ty k němu však nehovořily. Ale pak jedné noci k němu promluvil Bůh a dal mu víru, aby v něho mohl Yuan věřit.

Během druhé světové války cestoval jako evangelista po provincii Che-pej. V roce 1958 byl zatčen, když se odmítl připojit k oficiální vlastenecké církvi. Dalších 21 let strávil ve vězení a pracovních táborech, kde v otřesných podmínkách trpěl. Během této doby byl posilován zemjéna 27. žalmem a písní „Na vrchu vzdáleném, tam kde kříž hrubý stál“.

Po svém propuštění v roce 1979 začal opět s organizováním modlitebních a bohoslužebných shromáždění ve svém domě a nadále odmítal podřídit svou domácí církev oficiální registraci. Pokračoval v kázání a vyučování a vykonal množství křtů.

Úřady však aktivity bratra Yuana nepřetržitě sledovaly. V roce 2001, když se po dlouhé době mohl s rodinou přestěhovat do lepšího a většího bytu, mu policie vyhrožovala zatčením, jestliže bude u sebe nadále přijímat návštěvy novinářů a dalších zahraničních hostů. (V roce 1994 navštívil Yuanovu domácí církev např. Billy Graham.)

Úřady rovněž dobře vědí i o zmí-

něném hromadném křtu a policisté, než došlo ke křestnímu shromáždění, se pokusily odvodnit řeku v místech, kde se mělo konat. Církev však měla domluvená znamení, jejichž prostřednictvím byli další účastníci varováni, aby se již ke shromáždění nepřipojovali.

Policisté bratru Yuanovi přikázali, aby započaté shromáždění rozpustil a bezprostředně opustil místo, kde se mělo konat. On však policisty uctivě informoval, že jakmile budou pokřtěni všichni účastníci, ihned z místa odejdou. Rovněž policisty pozval, aby se shromáždění také zúčastnili. Policisté nakonec obnovili přítok vody a celou událost si nafilmovali.

Další věřící, kteří již nemohli být pokřtěni při této příležitosti, byli pokřtěni během dalších dvou podobných shromáždění.

Děkujeme Bohu za bratra Yuana a všechny ostatní odvážné čínské věřící, kteří přes stále trvající potíže slouží Bohu. Prosíme, modlete se za všechny nově pokřtěné čínské bratry a sestry, aby jejich víra obstála. (Příběh pastora Yuana i celé jeho rodiny byl popsán v knize *Živoucí oběť*, která vyšla na Západě v roce 2001.)

– *Hlas mučedníků*, Kanada, únor 2005

■ Vietnam

V OHNI PRO JEŽÍŠE –
SVĚDECTVÍ PASTORA
NGYUEN LAP MA

Je to jeden z těch, kteří odmítli činit nějaké kompromisy v souvislosti s Kristovým evangeliem. Od roku 1976, kdy byl jmenován vedoucím pastorem svého regionu, začal prožívat s celou svou rodinou velké nesnáze – urážky, bití, vynucené stěhování, odpírání vzdělání pro své děti, živoření a nakonec i vězení

vat mysl takovými horory? Nepovede to jen k depresím?

To nutně nemusí. Kristus nám dává proti depresím lék. Ruská křesťanka Ludmila Prosyčínovová ve vězení napsala: „Naučila jsem se trpět bez utrpení a ztráct bez ztráty.“ Bylo to proto, že následovala Kristův příklad. Muž bolesti, který byl důvěrně seznámen s trýzní (Izajáš 53,3 Hegerův překlad), dokázal i večer před svým ukřižováním říci: „Svou radost vám dávám.“ Do Getsemanské zahrady šel se zpěvem na rtech.

Ježíš nad svým utrpením nedumal a také, když nesl svůj kříž na Golgotu, nedovolil, aby se ho zmocnilo zoufalství. Naopak ke svému vlastnímu utrpení si ještě přidal naše nemoci a bolesti (Izajáš 53,4).

S jedinou myšlenkou, jak nám pomůže, když prolíje svou krev, zakusil Ježíš i navzdory ukřižování radost, když v lásce a odpuštění sloužil druhým.

Jistě i vy máte své vlastní bolesti a trápení. Také já jsem ve svém životě zakusil mnoho bolesti a smutku, a dokonce i v současnosti prožívám někdy hlubší smutek než kdykoli předtím; ale dnem i nocí je mé srdce s těmi, kteří nevinně trpí pro Krista. Výsledkem toho všichni kolem mně prohlašují, že jim vůbec nepřijde, že bych trpěl nějakými depresiemi.

Jestliže sdílíte utrpení pronásledovaných věřících, pak povedete radostný, duchovně naplněný život.

ŠELMA STÁLE ŽIJE

V civilizovaném světě zavládla veliká radost, když byla v srpnu 1991 zakázána v Sovětském svazu komunistická strana. My však přicházíme s varováním: „Ta dravá šelma byla a není a zase bude“ (Zjevení 17,8). Hned následující měsíc po tomto zákazu se konalo ilegální shromáždění výboru pro reorganizaci „Svazu komunistů“. Také některé západoevropské komunistické strany sice změnilly svá jména, ale jsou i nadále plné života.

V Rusku se komunisté dostali v roce 1917 k moci jako „sociální demokraté“. V Rumun-

sku se zase skrývali pod označením „Národní lidová fronta“. Rudá zůstane rudou, ať se jí dá jakékoli označení. Tak je tomu i s komunismem.

Až donedávna měly komunistické strany po celém světě kolem sta milionů členů, jejich mládežnické organizace dalších sto milionů a k tomu musíme přidat ještě asi dvě stě milionů sympatizantů. Sovětská komunistická strana měla patnáct milionů členů. Přidáme-li k nim dospělé členy jejich rodin, dostaneme padesát milionů, a když ještě připočteme dalších padesát milionů mládežníků, dospějeme zhruba k jedné třetině populace Sovětského svazu.

Jistěže mnozí z takto započítaných již komunismu důvěřovat nemusí, avšak kromě komunismu nic jiného v hlavě nemají. Po sedmdesát let byli vystaveni vymývání mozků touto ideologií. Školky, školy, tisk, rozhlas, televize, nakladatelství – to vše čtyřiašedeset hodin denně šálo obyvatelstvo Boha nenávidějící komunistickou propagandou. Jakákoli jiná doktrína povolena nebyla.

Tito lidé se snad mohou obrátit k jinému politickému systému, ale cožpak voják, který se otočí na důstojníkův rozkaz, není i nadále týmž vojákem? To co potřebují je skutečný přerod a nikoli jen obrat čelem vzad. Takový přerod stovek milionů lidí není možno provést přes noc.

V Sovětském svazu (stejně jako v dalších bývalých komunistických zemích) spáchalo mnoho vrcholných představitelů v zoufalství sebevraždu. Maršál Achromejev, který se oběsil, před smrtí napsal: „Všechno, čemu jsem svůj život zasvětil, se rozpadlo.“ Podobných případů je více.

Ne všichni komunisté jsou ale rozčarováni nebo zoufalí. Také mezi nimi nejsou pouze oportunisté, kteří chtějí jen za každou cenu lepší postavení. Komunistickou stranu tvoří i množství fanatiků. Komunisté jsou zcela zvláštní sortou lidí. Straničtí vůdcové, kteří byli zastřeleni na Stalinův rozkaz, před smrtí zvolali: „Ať žije Strana!“

a pobyt v pracovních táborech. A to vše kvůli své nekompromisní víře v Krista. Také mnozí z těch, kteří se ho pokoušeli bránit, přišli o zaměstnání, zakoušeli různé ústrky, šli rovněž do vězení nebo na nucené práce. Od roku 1982 byl pastor Lap Ma trvale v domácím vězení za „kázání proti komunismu“.

„Z vnějšku jsem prožíval nenávisť ze strany úřadů, neboť oni nechtěli strpět, abych kázal proti jejich ateistickým doktrínám či proti konfiskacím církevního majetku,“ sdělil pastor zástupci Hlasu mučedníků. „Komunisti mě opakovaně předvolávali na své úřady, kde mě stále peskovali a vyhrožovali mi, aby mě co nejvíce vyčerpali a nakonec zlomili.“ Po takových výsleších jsem byl často na pokraji zhroutil. V pracovním táboře, kam mě také poslali, jsem musel tvrdě pracovat i když jsem byl nemocen.“

V květnu 1991 policie násilně přestěhovala pastora Lap Ma s celou rodinou do jiné oblasti, kde trpěli od místních lidí posměchem za zločiny, ze kterých byl pastor tajnou policií falešně obviněn. Duchovenskou službu mu komunisté zakázali. Křesťané, kteří poukazovali na nespravedlivé počínání úřadů vůči pastoru Lap Ma, byli vyslýcháni a posíláni na nucené práce.

Život na novém místě byl pro pastora Lap Ma a jeho rodinu velmi tvrdý. To, co si vypěstovali, jim často ukradli. Pastorova žena se snažila žít jako švadlena, ale úřady jí k tomu nevydaly potřebné povolení. V zoufalství se jednou pokusila na trhu pronajmout malý stánek bez úředního povolení, ve kterém chtěla nabízet služby švadleny, ale šéf živnostenského úřadu se to dověděl a pln hněvu jí osobně přišel stánek strhnout.

„Komunisté odstranili z našich kostelů a modliteben kříže a všechny nápisy a ty, kteří přicházeli na shromáždění bili. Ale chvála Bohu,

čím více nás pronásledovali, tím více lidí přicházelo ke Kristu.“ Toto počínání úřadů bylo neúnavné. Policie pastorovi zkonfiskovala všechny poznámky, kázání, osobní dopisy a další materiály s cílem ho kriminalizovat. Ale nakonec nenašli nic, za co by ho mohli postavit před soud.

Pracovník Hlasu mučedníků, který nedávno pastora Lapa Ma navštívil, vyprávěl, že všech jeho jednáct dětí učinilo vážné osobní rozhodnutí následovat Krista. Většina z nich se již účastní biblických studií a slouží druhým k víře. Navzdory svému údělu jsou přípraveiny následovat svého Pána, ať to bude znamenat cokoli.

Pastor Lap Ma také konkrétně prosí naše čtenáře, aby napsali (anglicky či francouzsky) jemu i celé jeho rodině na adresu:

Mr Nguyen Lap Ma
Ap 6, Thi Tran Long My
Huyen Long My
Tinh Hau Giang
Vietnam

Pastor Lap Ma je nesmírně šťasten, když mu křesťané píší ze zahraničí a snaží se odpovědět na tolik dopisů, kolik je to jen možné. Kromě duchovního povzbuzení ukazuje taková podpora tamním úřadům, že mezinárodní křesťanská komunita je o jeho situaci informována. Pastor Lap Ma měl vidění, jak

Vietnamský pastor Nguyen Lap Ma

NEBEZPEČÍ JEŠTĚ NEPOMINULO

Od komunistů se chtělo, aby měli poslušnost mrtvoly. Lhát a být obelháván. Dovední vůdcové si s nimi dělali, co chtěli.

Tisíce lidí po výzvě na nedávných masových evangelizacích přišlo dopředu. Během těchto akcí šli lidé dopředu stejně ochotně, jako dříve schvalovali rezoluce proti americkému imperialismu nebo trest smrti pro odporce režimu. Obecně řečeno, nedokáží již myslet samostatně.

Zeptal jsem se kdysi jistého ruského poručíka, zda věří v Boha. Odpověděl: „Žádný takový rozkaz jsem nedostal.“ U Rusů je vyvinut jakýsi komplex podřízenosti. Osobní odpovědnost a uvažování či nezávislá osobní angažovanost je pro ně takřka neznámá.

Ježíš se zeptal démonem posedlého člověka: „Jaké je tvé jméno? Ten mu odpověděl: „Naše jméno je legie.“ Podobně tomu bylo i u průměrného sovětského občana navyklého po sedmdesát let myslet, jak mu přikázali a jak situace vyžaduje.

Jediný Chruščovův projev stačil na to, aby lidé opovrhli jménem tyрана, který byl ještě den předtím jejich idolem. Chruščov sám se stal novým tyranem, kterého museli poslouchat jako toho předchozího. Za pár let však opovrhli i jím.

Z politických důvodů a kvůli získání půjček ze Západu předstírali Gorbačov a Jelcin sympatie k náboženství. Během druhé světové války otevřel Stalin kostely (také ryze z politických důvodů), které byly po více jak dvacet let zavřené. Tyto kostely byly okamžitě plné. Po válce je nechal opět zavřít, tisíce věřících poslal do vězení a ateismus byl populaci znovu ochotně přijímán.

Komunisté jsou mistři podvodu. Když se v Rusku dostali k moci, zrušili trest smrti, aby získali sympatie mas. Po třech měsících ho ale zavedli znovu a popravili desítky milionů lidí. A nad to ještě zavázali veškeré obyvatelstvo, aby v každé škole, městě a vesnici svolávalo slávu vrahům nevinných lidí.

LÁSKA K NEPRÁTELŮM

Jedna kniha židovské moudrosti praví: „Pronásleduje-li nespravedlivý spravedlivého, je Bůh na straně pronásledovaného spravedlivého; pokud spravedlivý chybí a pronásleduje nespravedlivého, je Bůh na straně pronásledovaného nespravedlivého. Bůh je vždy na straně pronásledovaného.“

Během druhé světové války jsem byl pastorem jednoho bukureštského sboru. V tomto období jsme pomáhali bratřím a Židům pronásledovaným nacisty. Stovky baptistů, letničních a adventistů byly ve vězení; Židé umírali v ghetech. Pomáhali jsme trpícím, jak jen to bylo možné.

Na konci války do země vstoupila sovětská armáda a přinesla osvobození. Nyní zase byli pronásledováni Němci. Mnoho z našich blízkých předtím německý fašistický režim připravil o život; bylo však nesprávné pronásledovat všechny Němce, protože ne všichni se podíleli na zabíjení Židů. Ale i ti, kteří byli vinni, si zasloužili, aby jim byla prokázána křesťanská láska. A tak jsme ukrývali v našich domácnostech Němce, ačkoli za to hrozil trest smrti. Odhaleni jsme však nebyli.

Ninive bylo hlavní město starověké Asýrie, která utlačovala Židy. Bůh poslal Jonáše, aby přivedl ke spáse utlačovatele jeho lidu. Kdokoli nemiluje i toho nejhoršího hříšníka, je vybíravý v lásce.

Komunisté v Rusku utlačovali a povraždili miliony křesťanů. Nyní sami upadli do opovržení. Jsou známy případy i jejich lynčování. Ruští křesťané mají nyní povinnost prokazovat lásku svým nepřátelům.

Byl jsem v Jihoafrické republice, kde byli ve vězení komunisté, kteří se snažili tuto zemi ničit. Navštívil jsem je ve vězení a snažil se jim ukázat Kristovu lásku. (Vždycky jsem se divil, proč církevní představitelé, kteří cestovali do Sovětského svazu se nikdy nepokusili navštívit své uvězněné bratry.)

V zemích, kde jsou křesťané pronásledováni, se snažíme šířit takovou křesťanskou literaturu, která utlačovatelům ukazuje, že

některé z jeho dětí navštěvují biblický seminář ve svobodném světě a pak přicházejí zpátky do Vietnamu aby tam šířily evangelium. Pastor Lap Ma prosí také o přímluvné modlitby.

Církev na Západě se mohou stát neefektivní, protože se potýkají se stejnými problémy jako vietnamská státem posvěcená oficiální církev. Kompromisy vždy svědectví oslabují. Materialismus a formalismus vede ke ztroskotání víry. Pastor Lap Ma nám poukazuje na duchovní hodnoty, na rozvíjení našeho osobního vztahu s Kristem a nikoli na materiální svět.

Hlas mučedníků pomáhá i nadále pronásledovaným vietnamským křesťanům a zásobuje je Bibliemi, zpěvníky, evangelizační literaturou. Pro tamní evangelisty kupujeme bicykly a motocykly, aby mohli lépe cestovat do odlehlých vesnic. Za ilegální shromáždění jsou ve Vietnamu udělovány těžké pokuty, a proto Hlas mučedníků také finančně pomáhá těm, na které byly uvaleny.
– *Hlas mučedníků*, Nový Zéland

■ Bělorusko

PASTOR ČELÍ OBVINĚNÍ
ZA ILEGÁLNÍ
BOHOSLUŽBY

V posledních měsících přinášel Hlas mučedníků zprávy o obtížích, které zakouší charismatická kongregace Církve nového života poblíž běloruského hlavního města Minsk (viz Hlas mučedníků 5–6/2004, str. 18). Na konci prosince dostal správce tohoto sboru, čítajícího 600 členů, další pokutu ve výši 3 200 000 rublů (asi 30 000 Kč), což je zhruba 150 průměrných měsíčních platů v Bělorusku.

21. února přinesla agentura Forum 18 zprávu, že potíže těchto věřících pokračují. Nejprve úřady ne-

chaly odpojit od elektřiny sborovou budovu, kterou si věřící postavili re- novací bývalého kravína a pak hlav- ní pastor sboru Vjačeslav Gonča- renko byl obviněn z konání ilegálních bohoslužeb. 14. března sbor obdr- žel dopis od minských úřadů, ve kterém je zamítnuta žádost sboru o novou registraci podle běloruské- ho zákona. Podle zprávy agentury Forum 18 z 16. března je v dopise napsáno, že vyhovění žádosti o pře- registrování není možné z důvodu, že budova sboru je vedena jako kra- vín a že sbor neposkytl dostatečné informace o způsobu volení svých představitelů a také, že základní for- my církevní aktivity této kongregace nejsou v souladu s požadavky zá- kona o náboženství z roku 2002.

Prosíme, pokračujte ve svých modlitbách za tento sbor, aby bylo jeho věřící dáno základní právo se svobodně scházet k bohoslužbám. – *Hlas mučedníků*, Kanada, únor a březen 2005

■ Súdán

PODEPSÁNÍ MÍROVÉ DOHODY

9. ledna byla v keňském Nairobi po- depsána mírová dohoda, která by měla v Súdánu ukončit dvacetiletou občanskou válku. Křesťané z jižní části země, kteří procházeli krutým pronásledováním a utrpením, vy- jadřují naději, že by tato smlouva mohla být opravdovým začátkem nové kapitoly jejich národní historie.

Smlouva vyzývá k šestiapůlle- tému období, kdy by Súdán nadále existoval jako jeden stát, a po něm by následovalo referendum, ve kte- rém by lidé na jihu hlasovali, zda chtějí i nadále setrvat ve společném státě, anebo se oddělit. Zsvěcení lidé pak doufají, že referendum by mohlo islámské vládě na severu sloužit jako podnět k tomu, aby se

v lásce Kristově jsou zahrnuti i oni, a která je vede k pokání.

V Kristu Váš

[Richard Wurmbrand (1909–2001) – ru- manský luterský farář, který byl pro svou víru vězněn 14 let v komunistickém žaláři. Po odchodu na Západ založil se svou ma- ňžkou Sabinou v roce 1967 mezinárodní misijní organizaci, jejímž cílem je pomáhat pronásledovaným křesťanům. Tento článek byl původně publikován v americké verzi zpravodaje *Hlasu mučedníků* v listopadu 1991.]

Pákistán

SVĚDECTVÍ ODVÁŽNÝCH KŘESŤANŮ

Zatímco Pákistán patří k hlavním spojencům USA ve válce proti terorismu, prokazují mi- litantní muslimové jen malou sympatii nebo toleranci ke svým křesťanským spoluob- čanům. Vidí totiž v křesťanech prozápadní a protimuslimský živel. Následkem toho za- koušejí naši pákistánští bratři a sestry kvůli víře v Krista intenzivní pronásledování. Mno- ho kostelů se nyní podobá malým pevnostem, protože se mohou stát kdykoli cílem pumové- ho útoku.

Křesťané tvoří v Pákistánu nepatrnou men- šinu – jen kolem 2 % z celkových 160 milionů obyvatel. S mnohými většinou muslimská společnost jedná jako s druhořadými obča- ny. Mnozí jsou diskriminováni a pronásle- dováni a jsou jim upírána základní lidská práva.

Protože jsou křesťané vzhledem k těmto okolnostem převážně chudí a nevzdělaní, jsou nuceni pracovat jako námezdní dělníci v ci- helnách či v jiných podobných odvětvích. Je- jich denní mzda není větší jak 40 Kč denně.

V takové životní situaci je i křesťan Shau-

kat Masih. Jeho nadřízený mu v zaměstnání vyhrožoval, že jestli bude dál chodit do kostela místo toho, aby šel v neděli ráno do práce, nechá ho zmlátit. Shaukat svému šéfovi odpověděl, že bude velmi rád místo v neděli pracovat každý pátek, kdy mají svátek muslimové. Shaukat našemu zástupci sdělil, že byl pevně rozhodnutý jít každou neděli do kostela a na výhrůžky svého šéfa nereagovat.

„Nikdo není větší než Bůh,“ řekl Shaukat. Můj šéf je sice majitel cihelny, ale Bůh je vlastním mého života, a proto jsem se odmítl bát.“

Když se po nedělních bohoslužbách vloni 19. září dopoledne hlásil Shaukat v práci, přistoupili k němu tři předáci a surově ho zbili pěstmi, které si opatřili mosazným boxerem.

Shaukat přišel o několik zubů a měl pomohžděnou tvář. Do rány navíc dostal infekci, která mu přivodila velikou bolest. Hlas mučedníků mu obstaral potřebnou lékařskou pomoc.

Protože je Shaukat křesťanem a nemá žádnou profesi, má toho jen málo na vybranou. I nadále pokračuje v práci v cihelně a to navzdory hrozbám a útokům.

Pronásledovaní pákistánští křesťané se často nemohou dovolat spravedlnosti protože jsou příliš chudí na to, aby si opatřili drahého právníka, který by je u soudu zastupoval.

Shaukata Masih zbili mosaznými boxery za to, že odmítl přestat chodit každou neděli do kostela.

pokusila zlepšit na jihu infrastrukturu a pokusit se získat loajalitu tamního obyvatelstva.

Smlouva vyzývá povstalecké oddíly z jihu, aby se během následujících osmi měsíců stáhly ze všech severních oblastí, a naopak vládní armádu ze severu, aby během třiceti měsíců vyklidila všechny oblasti na jihu. V některých částech jižního Súdánu – Abiya, Modrý Nil a Núbijské pohoří – byl zaveden islámský zákon šarija. John Garang, který vede povstalecké hnutí v jižním Súdánu se stane viceprezidentem Súdánu. Modlete se trvání skutečného míru.

Modlete se za situaci křesťanů v jižním Súdánu během těchto rozhodujících měsíců, kdy má smlouva vejít v platnost i za súdánskou vládu, aby dodržela své slovo a ctila své závazky.

Hlas mučedníků pokračuje ve své předchozí pomoci – dodávání příkrývek, souprav se základními potřebami i v dalších humanitárních aktivitách. Tamním křesťanům rovněž dodáváme Bible a křesťanskou literaturu.

– *Hlas mučedníků*, USA, březen 2005

■ Ukrajina

JAK SE STAL NÁČELNÍK
TAJNÉ POLICIE
KŘESŤANEM

Alexandr Turchinov, člen baptistické církve, byl kdysi jmenován náčelníkem tajné policie Ukrajiny. Nyní je evangelickým křesťanem, který takřka každou neděli odpoledne káže ve svém sboru evangelium. Tento někdejší major z Kyjeva patří k téže straně jako současná ministerská předsedkyně Julija Tymošenková.

Ještě než byl Turchinov zvolen poslancem, vyprávěl německé mi-

sjíní agentuře „Světlo na Východě“, jak se stal křesťanem. Začátkem osmdesátých let byl v jednom městě na jihu Ukrajiny tajemníkem komunistické mládežnické organizace Komsomol. Když několik mládežníků z této organizace vystoupilo a připojilo se k baptistické církvi, začal se Turchinov pít po příčinách jejich odchodu.

Jednoho dne se vydal s jedním ze svých soudruhů tajně k baptistické modlitebně na předměstí. Na autobusové zastávce oslovili nějakou ženu, aby se jí zeptali na cestu. K jejich úžasu jim žena řekla: „Chvála Bohu! Už tady na vás čekám hezky dlouho.“

Dověděli se, že tato žena měla předchozí noc sen, ve kterém jí bylo řečeno, aby na zastávce vyhlížela dvě ztracené duše a ukázala jim cestu spásy. Oba muži pak šli se ženou do modlitebny na shromáždění. Turchinov prohlašuje, že si již příliš nepamatuje na to, co přesně v kázání slyšel, ale vzpomíná, že mu to velmi intenzivně promlouvalo k srdci. Nakonec se nechal pokřtít.

Později psaly ukrajinské noviny tučnými titulky o Turchinově výroku, který pronesl na jedné konferenci, že „Ukrajinu může zachránit pouze Bůh. Pokud chtějí lidé přijmout od Boha požehnání, potřebují nejprve činit pokání. Doposud byla Ukrajina v zajetí mocností zla. Aby lidé přežili, byli donuceni podvádět, lhát a přestupovat Boží přikázání. Je na politikách, aby vytvořili v zemi takové podmínky, že nebude nezbytné ani krást, ani páchat daňové podvody. Toho však nejde docílit ani těmi sebestlepšimi ekonomickými programy. Historie jasně ukazuje, že národy vzkvétají pouze když lidé se pokorují pokáním a žijí podle základních požadavků Božích přikázání.“

Turchinov kritizoval politické strany, že se ohánějí křesťanstvím, jen aby získali přízeň voličů z řad křesťanů. Tento pokrytecký postoj může

Mnozí, když se stanou předmětem násilných útoků kvůli své víře v Krista, si nemohou dovolit ani základní zdravotní péči.

ÚSPĚŠNÁ ZDRAVOTNÍ POMOC HLASU MUČEDNÍKŮ

Osmadvacetiletý Aslam Masih zástupcům Hlasu mučedníků sdělil, že mu Bůh v životě poskytl druhou šanci. Když ho postřelil jeho muslimský soused, se kterým měl určitou disputaci kolem pozemkových vlastnických práv, byl již velmi blízko smrti.

Aslam společně se svými dvěma bratry vlastní pozemek, na kterém stojí jejich dům a ve kterém pořádají křesťanská shromáždění. V tomto domě rovněž začali s konáním křesťanského vyučování pro děti. Avšak jejich muslimským sousedům se tyto bohoslužby nelíbí a žádají jejich zrušení.

Před třemi lety zemřel nejstarší Aslamův bratr Bashir. Muslimové začali prohlašovat, že od Bashira koupili ještě před smrtí jeho pozemkový podíl se záměrem vystavět na této parcele madrasu (islámskou školu).

Jeden křesťanský soused byl svědkem pouze toho, že si Bashir vypůjčil od těchto sousedů 170 dolarů a zemřel ještě dříve, než mohl tyto peníze vrátit. Jeho bratři za něho tuto půjčku vrátili. Aslam prohlašuje, že ačkoli tito lidé neměli žádnou smlouvu, stvrzenku nebo jakýkoli důkaz, že jsou právoplatnými vlastníky tohoto podílu, trvali dále na tom, že pozemek patří jim.

6. září 2004, když oba bratři Aslam a Anajat vystavěli cihlovou zeď, která měla oddělovat jejich pozemek od pozemku oněch muslimských sousedů, přihnal se k jejich domu asi třicetiletý zástup radikálních muslimů, aby zabrali neprávem nárokovanou půdu. Jeden z těchto útočníků vytáhl pistoli a namířil ji na Anajata. Když to Aslam uviděl, skočil před svého bratra, aby ho svým tělem chránil. Vyšla rána a kulka zasáhla Aslama v místech nad pravou ledvinou. Aslam byl odvezen do nemocnice, kde mu kulku vyjmuli. Avšak kvůli chudým majetkovým poměrům

nemohl Aslam zůstat v nemocnici a podrobit se náležitě léčbě vážného zranění. Zůstal proto doma celý měsíc s otevřenou ránou a trpěl velkými bolestmi. Nakonec se jeho stav natolik zhoršil, že byl již blízko smrti.

Hlas mučedníků se o jeho situaci dověděl a zajistil mu kvalitní lékařskou péči v nemocnici, kde ho museli operovat. Aslam je vděčný všem křesťanům, díky jejichž darům byl jeho život zachráněn.

„Je to zázrak, že jsem ještě naživu, neboť jsem byl již takřka mrtvý. Po té střelbě jsem již skutečně ztratil všechnu naději, že to přežiji,“ vysvětluje Aslam. „Byl jsem již úplně na konci a bez vašeho přispění bych tady už nebyl.“

Hlas mučedníků usiluje zajišťovat naléhavou kvalitní lékařskou péči křesťanům žijícím v zemích, kde jsou pronásledováni a kteří při útocích pro svou víru v Krista utrpěli fyzická zranění. Naši lékaři a zdravotní ošetřovatelky z řad dobrovolníků provádějí operace a léčbu v takových zemích, jako je Súdán, Nigérie nebo Indonésie.

Aslamův zdravotní stav se nyní postupně zlepšuje. Je však stále velmi slabý a zatím může chodit pouze s pomocí berlí. Přesto prohlašuje, že těm, kteří mu tak ublížili, chce ze srdce odpustit.

„Odpouštím jim, neboť Ježíš říká, abychom

Domácí bohoslužby se v Aslamově domě konají již více jak čtyři roky. Muslimští sousedé chtějí, aby zde místo nich stála islámská škola. Aslam (uprostřed) však zůstává i nadále ve své víře pevný.

národu jen uškodit. Podle Turchinova by se církev jako taková do politiky míchat neměla. „Církev Ježíše Krista přeče naší lidskou marnost přesahuje,“ prohlašuje Turchinov. – *idea*, Německo, 11. února 2005

■ Ghana

NENÍ NÁVRATU

Mashud Alhassan přišel k víře v Krista prostřednictvím lásky, kterou mu projevil křesťan. Kvůli svému nezvratnému postoji víry zakouší pronásledování jak od vlastní rodiny, tak od bývalých přátel.

Alhassan je studentem jedné střední školy na severu Ghany. Po jednom fotbalovém zápasu dostal evangelizační traktát ve kterém se dočetl o Kristu. Poněvadž nechtěl, aby jeho muslimští kamarádi u něho uviděli křesťanskou literaturu, schoval si traktát u jednoho z křesťanských spolužáků, který mu později o Kristu podrobně vypravoval. Vypravování ho zaujalo, a proto začal tajně navštěvovat jedno společenství křesťanů.

Potíže začaly tehdy, když někteří z jeho muslimských spolužáků jeho rodičům žalovali, že se Alhassan stal křesťanem. Rodiče ho ihned nechali vypsat ze školy a poslali ho na studia do jiného města. I když ho muslimové stále špehovali, zůstal ve svém přesvědčení pevný a dál navštěvoval křesťanské shromáždění.

Jednou v neděli odpoledne ho zastavila skupina muslimských mladíků. V rozhovoru jim řekl, že do kostela chodit nepřestane, protože křesťané si navzájem pomáhají a jejich láska k ostatním je opravdová. Za tato slova jej tito mladíci surově zbili.

Nakonec se Alhassanovi rodiče rozhodli, že se o svého syna přestanou starat. Následkem toho musel odejít ze školy. Aby se uživil, musel

Mashud Alhassan – tento ghanský křesťan přišel k víře v Krista, když se setkal s opravdovou křesťanskou láskou

Alhassan začít konat podřadné práce, avšak jeho příbuzní, kteří proti němu štvou, že pošpinil rodovou pověst, ho pronásledují i v jeho novém domově. Křesťané, kteří mu poskytli přístřeší, již byli surově napadeni.

Díky štědrosti našich čtenářů, může Hlas mučedníků poskytovat přímou pomoc bratrům a sestrám, kteří jsou kvůli své víře ostrakizováni a pronásledováni. Pastor Raymond ze sboru *Manna Mission Church* našel Alhassanovi bezpečnější pobyt v jednom odlehlejšími místě, kde ho jeho příbuzní snad již nevystopují. Nyní se tito věřící snaží, aby mohl Alhassan dostudovat. – *Hlas mučedníků*, Kanada, únor 2005

■ Nigérie

MUSLIMŠTÍ BOJOVNÍCI
SE ZAMĚŘILI NA
VYLOUČENÉ
KŘESŤANSKÉ STUDENTY

BAUCHI, Nigérie, 3. února (Compass) – Muslimští bojovníci oznámili svůj záměr zabít pět křesťanských

odpouštěli těm, kteří ve své podstatě ani nevědí, co činí,“ prohlašuje Aslam. „Ale i když jim odpouštím, měly by se úřady postarat o prosazení spravedlnosti.“ Takřka šest měsíců od tohoto činu chodí jeho pachatel bez potrestání na svobodu.

Afghánistán

PŘÍBĚH RAFIQA

V pouhých patnácti letech Rafiq opustil islám a vyznal svou křesťanskou víru. Bratři jeho snoubenky mu dali Bibli, kterou získali při své návštěvě Iránu. Tito dva muži často cestovali do této země, aby se tam účastnili bohoslužeb arménské církve, která je v Iránu povolena. Odtud také přivázeli Bible, psaná kázání a další křesťanskou literaturu. Oba bratři pak vše rozdávali svým muslimským sousedům. To vše bylo během sovětské invaze (1978 – 1989), kdy se v Afghánistánu křesťanství tolerovalo, ačkoli nebyl oficiálně povolen jediný církevní sbor. V roce 1975 byl v Kábulu otevřen oficiálně jeden kostel, ale ten byl v roce 1980 zničen. V současnosti není v celé této zemi jediná církevní budova, avšak malé domácí církve zde na řadě míst přesto působí.

Po odchodu sovětských vojsk ze země v roce 1989 a před pučem Talibanu v roce 1996 v této zemi spolu o moc soupeřily různé skupiny mudžahedínů. V roce 1993 vtrhla do Rafiqova domu skupina patnácti vojáků, zabavila mu Bible a veškerou křesťanskou literaturu a pak chtěli odvést sebou oba bratry jeho manželky. Když se jeho žena Ráchel snažila oba bratry chránit, udeřil jí jeden z vojáků do hlavy pažbou revolveru.

Ráchel to sice přežila, ale následkem zranění se u ní projevila nejdříve psychická porucha a o čtyři roky později nakonec zemřela. O obou švagrech již Rafiq nikdy neslyšel. Předpokládá, že je vojáci zavraždili.

Rafiq se po smrti manželky znovu oženil. Jeho novou manželkou je dcera mullaha, muslimského duchovního. Když se tato žena ob-

rátala ke křesťanství, její rodina s ní přerušila veškeré kontakty. Pokaždé, když si oba manželé pronajali nějaké bydlení, museli se okamžitě vystěhovat, jakmile se domácí dověděl, že jsou křesťané. To se stalo celkem třikrát, a tak nyní Rafiq i jeho žena o své víře před domácím raději mlčí.

Při posledním incidentu totiž rozzuřený domácí po Rafiqovi mrštil konvicí na čaj. „Křičel na mě, ať okamžitě vypadnu a nazval mě špinavým nevěřícím.“ Rafiq si pak postěžoval jistému německému vojákovi z velitelství jednotek ISAF (Afghánské mezinárodní bezpečnostní síly). O třicet minut později dorazila do Rafiqova domu policie a zatkla ho. I když nebyl obviněn z nějakého zločinu, přesto byl víc jak sedm hodin vyslýchán ohledně své křesťanské víry i dalších osobních záležitostí. Nakonec musel ještě zaplatit pokutu 200 dolarů. Pak ho teprve propustili.

Také další afghánští křesťané čelí pronásledování od přátel a rodinných příslušníků, jakmile se tito dovědí o jejich víře v Krista.

Jeden afghánský evangelista, který má z bezpečnostních důvodů přezdívku Mustafa, nedávno zástupcům Hlasu mučedníků sdělil, že když jeho rodinní příslušníci u něho

Když Rafiqova první žena zemřela na následky zranění po násilném útoku, oženil se Rafiq s dcerou islámského duchovního, kterou předtím přivedl ke Kristu.

studentů vyloučených loni v listopadu ze státních vysokých škol kvůli organizaci evangelizační kampaně.

Rodinní příslušníci dvou studentů, slečny Hanatu Alkali a Abrahama Adamu Misala, byli napadeni muslimskými bojovníky, kteří 26. ledna přišli do jejich rodinných domků v Gombe s úmyslem studenty zavraždit.

Alkaliho sestra informovala agenturu Compass v rozhovoru z Gombe, že muslimští bojovníci napadli jejich dům již několikrát. Členové rodiny se obávají o své životy.

ÚTOČNÍCI MĚŘILI NA RODINNÉ PŘÍSLUŠNÍKY PISTOLEMI

Rev. Oludare Aliu, národní koordinátor služby studentům v rámci Evangelical Church of West Africa (ECWA, Západoafrická evangelikální církev), zprávu potvrdil. „Muslimští ozbrojenci se vypravili do Gombe, aby... zavraždili Hanuatu, ale našťástí v té době nebyla doma. Útočníci měřili na rodinné příslušníky pistolemi. Otec Hanuatu je bývalý vojenský důstojník, začal se s bojovníky prát a podařilo se mu jednoho z nich odzbrojit. Zatímco s nimi zápasil, jeden z nich bodl Hanatinu matku nožem, takže musela být ošetřena.“ Alkali se v současné době skrývá.

„Bojovníci napadli také rodinu Abrahama Adamu Misala; sám již uprchl a také on se skrývá. Podrobnosti o místě pobytu zbývajících tří studentů zatím ještě nemáme,“ dodal Aliu.

Alkali, Misal a zbývajících tři křesťanští studenti (Habakkuk Solomon, Hankuri Gaya a student, který je identifikován jako Uzochukwu), byli představiteli Abubakar Tafawa Balewa University (ATBU) a Federal Polytechnic v Bauchi vyloučení ze studia kvůli šíření evangelia mezi muslimskými studenty. Podle před-

stavitelů obou škol si muslimové stěžovali, že křesťanští studenti urážejí proroka Mohameda.

Sunday Nache Achi, student zastávající funkci prezidenta místní organizace ECWA v ATBU v Bauchi, byl zavražděn při incidentu, ke kterému došlo 8. prosince 2004. Sám přítom nebyl členem týmu křesťanů, kteří evangelizaci organizovali.

Zástupci Nigerijské křesťanské asociace v Bauchi v lednu vyzvali nigerijskou vládu, aby Achiho vraždu vyšetřila a přivedla jeho vrahy před soud. Rovněž požadovali opětovné přijetí vyloučených křesťanů ke studiu a odvolání vedoucích představitelů škol, kteří podporovali konflikt mezi muslimskými a křesťanskými studenty.

MUSLIMŠTÍ VŮDCI PODPORUJÍ AKCE BOJOVNÍKŮ

25. ledna vedoucí muslimští představitelé v Bauchi uspořádali tiskovou konferenci, na které vyzvali všechny muslimy k obraně islámu a odmítnutí požadavku křesťanských vedoucích na vykonání spravedlnosti na muslimských bojovnících, kteří Achiho zavraždili.

– *Compass Direct*, USA, 3. února 2005

MUSLIMŠTÍ RADIKÁLOVÉ ZABILI 36 OBYVATEL KŘESŤANSKÉ OSADY

MAYOLOPE, Nigérie, 4. března (*Compass*) – Muslimští radikálové v pátek 4. února napadli křesťany ve vesnici Demsa ve svazovém státě Adamawa v severní Nigérii. Při útoku 36 osob zabili, zničili jejich majetek a přibližně 3 000 dalších připravili o domov. Křesťané, kteří útok přežili, našli útočiště ve vesnici Mayolope v sousedním svazovém státě Taraba.

Alhaji Saleh Jatau, místní mus-

našli Bible, křesťanskou literaturu a videokazety, vyhrožovali mu zabitím. Je také přesvědčen, že jeho příbuzní stojí za dopisem, který našel ve svém autě a v kterém mu bylo vyhrožováno, že pokud bude dál „chodit s Ježíšem“ vezme zasvě celá jeho rodina i dům.

Při jiné příležitosti Mustafa nasedl do svého auta a otevřel dveře spolujezdce, aby mohl k němu nastoupit jeden z jeho přátel. Tu si v poslední chvíli všiml, že na sedačce leží stoučený jedovatý had. Naštěstí duchaplný přítel strhl svůj dlouhý šál a hada do něho chytil. Mustafa se však nebojí nejen hada, ale ani militantních muslimů, kteří mu nepřetržitě vyhrožují. „Vím, že je to velice riskantní pro mě i mou rodinu, cítím však, že musím pokračovat a dál mezi afghánským lidem šířit poselství o Kristu. Bůh mi ukázal, že ta práce bude velice riskantní, ale já chci pomoci svému lidu najít cestu ze smrti do života, cestu k Ježíši. Křesťanství pomůže našemu národu z jeho nouze.“

S vaším přispěním Hlas mučedníků pomáhá takovým evangelistům jakým je Mustafa, aby v Afghánistánu naplnili velké poslání hlásání evangelia. Afghánci se teprve začínají učit demokracii. Hlas mučedníků vytiskl dětské Bible v tamním jazyce. Mustafa i další evangelisté prohlašují, že rozdají mezi Afghánci všechny materiály, které jim budeme schopni dodat. Nastal čas, aby Tito lidé uslyšeli svědectví o Kristu.

– *Hlas mučedníků*, USA, březen 2005

Eritrea

DALŠÍ ZATÝKÁNÍ KŘESŤANŮ

Podle agentury *Compass Direct* bylo v Asmaře, hlavním městě Eritreji, zatčeno a uvězněno šedesát členů charismatického sboru *Réma* za pořádání novoroční bohoslužby v domě jednoho z jejich sborových starších.

V noci 31. prosince vzali policisté do vazby hlavní hosty shromáždění, Habteaba Oq-bamichela a jeho manželku Letensae společ-

ně s dalšími třiatřiceti muži a pětácti ženami. Podle očitých svědků tohoto policejního zátahu bylo minimálně pět zadržovaných nezletilých.

Když policisté dorazili, ukončili bohoslužbu a předvedli všechny přítomné na policejní stanici č. 5 v Asmaře. Následujícího dne, na Nový rok, převezli všechny ženy do vojenského tábora Mai-Serwa ležícímu na sever od Asmary, kde je umístili do samovazby. Muži byli údajně drženi, minimálně na počátku vyšetřování, v téměř táboře.

O čtyři dny později byla propuštěna Letensae Oqbamichelová, což je v době, kdy tento článek píšeme, jediná z šedesáti zadržovaných.

Vězni jsou v táboře Mai-Serwa drženi v dopravních kontejnerech, „v kterých mají velmi špatné životní podmínky a kde infekční nemoci, jako např. různá průjmivá onemocnění, jsou nevyhnutelným jevem“. Podle údajů organizace *Amnesty International* z listopadu minulého roku se v Eritreji proti vězněným nevznášejí jakékoli obvinění a jsou často drženi bez soudního verdiktu.

Novoroční zatčení bylo pro Habteaba Oqbamichela v pořadí již třetí, od doby, kdy se vláda soustředila na tzv. „ilegální náboženské aktivity“. V březnu minulého roku byli manželé Oqbamichelovi zatčeni svém domě a posláni do vězení i se svými pěti dětmi. Policisté Habteabovi Oqbamichelovi sdělili, že eritrejský prezident Isaias Afwerki přikázal, aby byli zatčeni všichni, kteří se nehlásí k jednomu ze čtyř „oficiálních“ náboženství uznávaných vládou: pravoslaví, katolicismus, luteránství a islám.

Pro svou víru uvěznění evangelikální křesťané trpí opakovanými zatčeními od května 2002, kdy vláda uzavřela všechny jejich kostely, zařízení a dokonce i jejich domy. K zakázaným skupinám patří nejen letniční a charismatické kongregace, ale rovněž adventisté, presbyteriáni, nebo metodisté.

Od října minulého roku až do letošního ledna jsou pastoři i členové nezávislých protestantských denominací úřady ostře sledováni.

lim, který hovořil s agenturou Compass z Mayalope, útok na Demsa potvrdil. Uvedl však, že radikálové nemají při útocích na křesťany podporu muslimské komunity.

„Naléhám na vládu, aby jednala rychle a přispěla k ukončení konfliktu. S křesťany jsme až dosud žili v míru, teď se však někteří z nás [muslimové] rozhodli mezi nás vnášet problémy,“ uvedl Jatau v rozhovoru pro agenturu Compass.

„Žiji s křesťany v naší vesnici 51 let a nikdy jsem neviděl, aby byli lidé bez varování zabijeni, jako se to stalo teď. Většina lidí tady [v táboře] přísahala, že se do vesnice nevrátí, dokud vláda nenalezne trvalé řešení problému.“

Rev. Jolly Nyame, guvernér svazového státu Taraba, při návštěvě vysídlených křesťanů 7. února vyjádřil v souvislosti s útoky svůj zármutek a prohlásil, že se země může ubírat kupředu jedině v prostředí pokojného soužití.

„Žádné společenství lidí se nemůže pohnout dopředu, když se veškeré dění soustředí kolem vnitřního konfliktu. Pouze mír může darovat zemi pokrok,“ řekl Nyame uprchlíkům. „Jedině snášenlivost a odpuštění mohou přinést pokojné soužití mezi následovníky různých náboženských vyznání.“

Dále uvedl, že nigerijská vláda musí dostat pod kontrolu aktivitu muslimských radikálů, které jsou příčinou krize v různých částech země.

Útok muslimských radikálů na vesnici Demsa je již druhým incidentem tohoto typu ve státě Adamawa. Město Numan (rovněž v Adamawu) obsadili policisté poté, co zde před dvěma lety po vraždě pastorky Esther Ethan Jinkai propukla krize náboženského charakteru. Situace se ještě zhoršila v lednu, kdy zde policisté zabili další křesťanskou ženu.

– *Compass Direct*, USA, 3. března 2005

■ Indonésie

HLAS MUČEDNÍKŮ
PŘINÁŠÍ POMOC OBĚTEM
TSUNAMI

Indonéský region Aceh, který 26. prosince zasáhla ničivá vlna tsunami, je první oblastí Indonésie, kde byl zaveden striktní islámský zákon šarija. Tamní úřady se dívají na západní pomoc s velkou nedůvěrou. V oblasti Aceh a Nias (ostrov Sumatra) bylo zničeno také šest kostelů.

Naše indonéské misijní centrum rozdává naši pomoc v podobě souprav se základními životními potřebami prostřednictvím tří týmů. Tato pomoc se však v žádném případě neomezuje pouze na tamní křesťany, ale slouží rovněž jako fyzická i duchovní pomoc pro všechny ostatní obyvatele této bašty muslimského fundamentalismu. Každá souprava obsahuje malý kuchyňský vaříč, hrnce na vaření, talíře a přístroje, mýdlo a další nezbytnosti včetně vybraných titulů křesťanské literatury.

Cena jedné takové soupravy se pohybuje asi kolem 1 000 Kč. Modlete se za naše indonéské pracovníky, stejně jako za všechny tamní odvážné křesťany, aby dokázali vydávat svědectví muslimům, které tato tragédie postihla.

– *Hlas mučedníků*, USA, březen 2005

Pracovníci Hlasu mučedníků přicestovali do Indonésie, aby v této převážně muslimské oblasti distribuovali pomoc obětem tsunami.

V takovýchto přepravních kontejnerech jsou obvykle vězněni eritrejští evangelikální křesťané. Horké tropické podnebí, hlad i nedostatek tekutin ještě umocňují nelidské podmínky, v jakých jsou tito křesťané vězněni, a to bez jakéhokoliv soudního procesu. V současné době je v Eritreji uvězněno na 250 evangelikálních křesťanů. Počty se neustále mění.

„Jsou to auta zaparkovaná poblíž našich domovů nebo kanceláří, chodí za námi na poštu a vůbec kamkoli se pohneme,“ stěžoval si jeden zainteresovaný křesťan agentuře *Compass Direct*. Dokonce jsou k nim posíláni donašeči, kteří se zčista jasna objeví a očividně poslouchají jejich rozhovory nebo se snaží nepozorovaně přimísit do jejich tajných shromáždění. „Všichni jsme nepřetržitě sledováni.“

Podle dopisovatele BBC Jonah Fishera, který byl září vypověděn z Eritreje coby mezinárodní zpravodaj v Asmaře, se eritrejská vláda pravděpodobně „obává, že lidé, kteří usilují o co největší oddanost Bohu, nebudou současně dostatečně vlastenecky smýšlející a nebudou se tím pádem ochotni podrobovat instrukcím státu.“

Hlas mučedníků sponzoroval překlad knihy „Nejvyšší zasvěcení“ do tamního hlavního jazyka *tigrigna* (Na tento překlad přispěla také Česká pobočka Hlasu mučedníků částkou 2000 dolarů.) Tato kniha vypráví příběhy současné pronásledované církve z nejrůznějších oblastí světa.

– *Hlas mučedníků*, USA, březen 2005

Řetězové dopisy

V sovětském deníku *Molodaja Gruzija* jsme se dověděli o odsouzení třech pravoslavných věřících, Kasimova, Mačalova a Abramašviliho. Zločin, který spáchali, spočíval v organizování řetězových dopisů.

Protože se jedná o zvláštní typ sovětské zločinnosti, neznámé ve svobodném světě, pokusím se to více přiblížit. Z důvodu zákazu publikovat evangelia nebo křesťanské knihy rozhodli se naši bratři psát ručně nebo na psacím stroji dopisy s mnoha karbonovými kopiemi – neměli totiž žádné tiskařské stroje – a posílat je na adresy získané z telefonního seznamu nebo je házet lidem do schráněk. Ti, kteří je dostali, byli v dopise požádáni, aby je rozmnožili a rozšířili tím samým způsobem. Takto se dostaly do nejzapadlejších koutů sovětského impéria. Práce původně začala na Kavkaze, ale například i ukrajinské noviny naznačovaly, že tyto dopisy obíhají i u nich.

Ten dopis, za který šli naši bratři do vězení, začínal modlitbou „Otče náš“, jejíž význam kdyby lidé v Sovětském svazu neznali, sotva by byli pro tyto řetězové dopisy. V dopise dále stálo: „Ateisté jsou pomahači antikrista. Nemějme s nimi žádné spojení... „Ráj“, který ateisté a jejich vláda na zemi vytvořila je podvod. Antikristi si lidi kupují filmy a jinou zábavu a svádějí je bezbožným učením... Berou nám naše děti a dávají je do svých školek a škol, kde jsou vychovávány bez lásky. Tam v nich také ničí jakýkoli náznak víry v Boha. Děti se pak stávají hrubými, propadají alkoholu a začínají krást.“ Dopis pak končí výzvou k modlitbě o Boží milost, odpuštění a ochranu.

Tyto dopisy měly zvláštní důležitost pro sovětské děti, kterým nebylo dovoleno navštěvovat bohoslužebná shromáždění a staly se významným výchovným prostředkem mladé generace. A nešlo jen o pár takových dopisů. Komunistické noviny nás samy informovaly, že křesťané těmito dopisy doslova zaplavili například město Tbilisi.

Další noviny, tentokrát z Moldavské SSR, hovořily o „útoky ze strany věřících“. Po padesáti letech krvavé tyranie se ateisté v SSSR dostali do defenzivy. A jednou z takových zbraní, kterou křesťané zasadili významný úder komunistům, kteří měli k dispozici všechny školy, vydavatelství, rozhlas, televizi, a také vězení a mučení, byly tyto prosté řetězové dopisy!

Vyzýváme všechny čtenáře aby používali podobné zbraně. Církev nikdy nemůže přijmout představu, že je organizací, ve které několik lidí pracuje a ostatní na to přispívají penězi. My všichni jsme částí *všeobecného* kněžství věřících, a tedy zahrnutí do šíření evangelia, jak v blízkém, tak dalekém světě.

– Z knihy Richarda Wurmbranda *The Overcomers*

Nyní nám můžete také psát na naši e-mailovou adresu:

ppc-sf@cmail.cz

Další informace v angličtině lze najít na internetových adresách:

www.persecution.com

www.persecution.net

Starší čísla v elektronické podobě naleznete na internetové adrese:

mucednici.prayer.cz

H L A S MUČEDNÍKŮ

vychází pětkrát do roka.
V prosinci vychází dvojčíslo.

Bulletin vydává občanské sdružení **Pomoc pronásledované církvi**. K hlavním cílům tohoto sdružení patří:
a) poskytovat hmotnou a duchovní pomoc pronásledovaným a potřebným křesťanům
b) informovat veřejnost o pronásledování křesťanů
c) podporovat vydávání literatury, která vypovídá o křesťanských mučednících

Občanské sdružení úzce spolupracuje s celosvětovou misijní organizací *International Christian Association*.

PĚT HLAVNÍCH ZÁSAD

této misie je založeno na Epištole Židům 13,3

1. Poskytovat (v příslušném jazyce) Bible, křesťanskou literaturu a vysílat křesťanské rozhlasové programy do zemí a oblastí, kde jsou křesťané pronásledováni.
2. Poskytovat v těchto oblastech pomoc rodinám křesťanských mučedníků.
3. Organizovat podpůrné projekty na pomoc věřícím, aby v zemích, kde byli pronásledováni komunistickým režimem mohli obnovit svá vyznání i civilní životy.
4. Získat pro Krista ty, kteří vzdorují evangeliu.
5. Informovat svět o krutostech páchaných na křesťanech.

Tento bulletin lze bezplatně objednat na adrese:

Hlas mučedníků

pošt. př. 21

377 01 Jindřichův Hradec

Dobrovolné příspěvky je možno zasílat na účet:

**Pomoc pronásledované církvi
ČSOB Jindřichův Hradec
č. ú.: 131257607/0300**

Indie

VE SVAZOVÉM STÁTĚ KARNÁTAKA
BYLO NALEZENO ZHMOŽDĚNÉ TĚLO
ZAVRAŽDĚNÉHO EVANGELISTY

DILLÍ, 22. února (Compass) – Patrně násilná smrt křesťanského evangelisty v indickém státě Karnátaka znovu zviditelnila sílící trend projevů násilí proti křesťanům v dříve relativně pokojném svazovém státě na jihu země. 11. února bylo v městečku v distriktu Mysore ve státě Karnátaka nalezeno tělo pětadvacetiletého pastora Narayana.

„*Tělo bylo nalezeno v jeho domovském městě Chanapatana, které se nachází přibližně 20 kilometrů jižně od správního střediska Běngalúru,*“ uvedl v rozhovoru pro agenturu Compass Sajjan K. George, národní koordinátor organizace Global Council of Indian Christians (GCIC, Globální rada indických křesťanů). „*Tělo bylo převezeno na pitvu a lékaři ještě před sepsáním oficiální zprávy prohlásili, že byl pastor evidentně brutálně zavražděn – měl zlámaná žebra, vyražené zuby a poranění v oblasti břicha.*“

„*Oficiální pitevní zpráva však uvádí, že se patrně jednalo o sebevraždu,*“ dodal George. „*V době, kdy byla zpráva zveřejněna, bylo tělo již spáleno.*“

George má podezření, že jsou za Narayanovu smrt odpovědní hinduističtí extrémisté a že se jejich sympatizanti postarali, aby vina skutečných pachatelů nevyšla najevo. „*Proč proběhla kremace v takovém spěchu?*“ ptá se George.

Narayan se stal křesťanem před čtyřmi lety. V Rádžasthánú absolvoval teologickou přípravu a poté se přestěhoval zpátky do Karnátaky, aby zde působil jako evangelista. George uvedl, že místní vesničané podporují verzi sebevraždy.

„*Tři členové průzkumné mise zjistili, že pastor Narayan neměl žádné nepřátele, ani nebyl pro nikoho hrozbou,*“ konstatoval George. „*Odhallili však, že v distriktu Mysore dochází k útokům na příslušníky křesťanské menšiny již řadu let a bylo při nich zničeno několik sborových budov.*“

K útoku na Narayana došlo v době konání spirituálních seancí v Mysore, která pořádala indická guru jménem Sri Mata Amritanandamayi Devi. Guru je známou podporovatelkou „*zpětných konverzí*“ křesťanů, na které se zaměřuje organizace Vishwa Hindu Parishad (VHP, Světová hinduistická rada).

George jménem GCIC požaduje, aby vláda vydala příkaz k oficiálnímu prozkoumání případu Ústředním vyšetřovacím úřadem.

– *Compass Direct*, USA, 22. února 2005